Cezarina Adamescu

PERSONAJE PREFERATE DIN DESENE ANIMATE

Walt Diesney le-a creat, copii
în ipostaze mii.
Poveştile-s adevărate-n
desene multe, animate
cu personaje şi eroi
ca mine şi ca voi.
Poate-un pic exagerate
da, vă cred, aveți dreptate.
Toate au un scop, să ştiți
să vă facă fericiți.
Iar de-o luptă se încinge
BINELE MEREU ÎNVINGE.
Şi eroul pozitiv
are-un anumit motiv
să-nțelegeți, vrea, în fine
cum să vă purtați mai bine.

voi de ei ați auzit
de prin filme, negreşit.
I-ați ales, i-ați preferat
în desenul animat.
Lumea asta e clădită
dintr-o foarte fericită
inspirație şi har

cum anume, n-am habar,
de Walt Diesney, autorul.

Uneori mă prinde dorul
de ființa asta dragă
ce-a avut în lumea-ntreagă
milioane de copii.
Nu se poate să nu-l ştii.

Ca şi Gopo de la noi
cineast vestit, de soi
care cu un omuleț
serios, dar şi glumeț
caraghios şi rubicond
e vestit pe mapamond.

Cățărat pe glob, c-o scară
poartă-n lume-o floare rară :
floarea păcii şi-a iubirii
pe Planeta Fericirii!

*

Stați aşa, pe loc repaus
să vă spun de Mickey Mouse.
E un şoricel drăguț
peste poate de slăbuț.
Pe un vals de Johannn Strauss
vine-n salturi Mickey Mouse,
mic de tot şi cenuşiu
cum de n-a pierit, nu ştiu
cu duşmanca Miaunica
otrăvindu-i ziulica.
Ba mai are chef de dans
pe lăbuțe stă-n balans

şi pe coadă se dă huța
că-i plecată pisicuța
în voiaj la balneare
ca să facă băi de soare.

De-aia chițăie pe masă
când pisica nu-i acasă.
Ba chemat-a şoricimea,
bătrânetul şi puştimea
şi luați cu toți de val
lupt-acum c-un caşcaval.
Iar apoi cu burți umflate
joacă tontoroiul frate.

*

Vine Donald, un rățoi
lătăreț şi cam greoi
în papauci portocalii
intră-n casă la copii.
Îl cunoşti şi tu, nepoate,
din desenele-animate.

Donald, tată de rățuşti
a băut vreo două duşti
de sifon acidulat
că era cam asudat.
Deşi sucu-a fost gustos
el a devenit țâfnos
şi-nceput, de ceapa-ciorii
să îşi certe puişorii.

Mac, mac, mac, cu glasul tare
să nu-i ceară de mâncare

fiindcă nu a prins pe lac
nici codița unui rac
nici vreo râmă mai gustoasă
şi-a trecut demult de coasă.
Iarba nu-i pe placul său.
Traiul ăsta-i foarte rău
şi tainul nu le-ajunge.
Penele acuma-şi unge
cu grăsime de sub piele
pentru zile mult mai grele.

*

Pluto-i câine clăpăug
dacă-l văd, îndată fug,
că e mare, fioros
şi eu sunt nițel fricos.
Dar mi-a spus mie-un purcel :
numai gura e de el.

*

În întreaga ei splendoare
iat-o pe ciocănitoare.
Este Woody – guraliva,
seamănă cu cioara griva.
Toacă arbori şi arbuşti
după viermişori robuşti
şi-o zbugheşte-ndată : Țuşti!
din bătaia unei puşti.

Stricătoare şi sfrijită

este nemaipomenită.
O secundă dacă tace
numai boroboațe face.

dacă nu cumva-i oprită
e în pozne renumită.
Tot umblând dup-ale gurii
parcă-i doctorul pădurii.
Cioc-cioc-cioc ea bate-n scoarță
cu gândacii stă de harță
şi îi scoate cu-al său plisc
operându-l, fără risc
dacă e copacul grav
se usucă şi-i bolnav.

*

Cioc, în trunchiul de stejar
cioc, în ramura de fag,
cioc, cioc, cioc! Se-aude clar
cine s-a oprit în prag?

Este doctorul pădurii.
stetoscopul-l ține grav ;
gâzele şoptesc speriate :
oare-un un copac bolnav?

Cineva în uşă bate :
cioc, cioc, cioc! Se-aude clar.
cine-atât de învățat e
să consulte un stejar.

Chiar de-i multă hărmălaie
cioc, cioc, cioc se-aude, taci!
cioc, meticulos ascultă

precum cel mai vrednic vraci.

*

Vin “pisici aristocrate”
la şcoli-nalte învățate.
cu alese maniere
parcă vin din alte ere…
Şi se spală, se gătesc
coada nu şi-o prăfuiesc.
Unghiile îşi ascut
ca şi arme, ca şi scut.

Ele-nvață la pian
miaună mai diafan,
altele şi la vioară
şi mănâncă tot ce zboară.
Iar la şoareci nu se-ncurcă
căci gândesc că se cam spurcă.

Doar lăptic şi smântânică
vor pisicile, adică.
Ba fripturi de puioşori
cenuşii şi gălbiori.
Stau cu Pluto la taifas
mâțele-i cam râd în nas.
Însă când s-a-nfuriat
le-a-nhățat, le-a scărmănat.
Asta-i viața, n-ai ce-i face.
dacă-ți place sau nu-ți place
dacă nu i te supui
pofta să ți-o urci în cui!

*

Poftă de băut, cât şapte
şi mustăţile de lapte
ba i-a curs şi pe lăbuţe
încălţate-n şosetuţe.
Vangheluţă-i ghiftuit
căci s-a autoservit.
Ba a lins chiar şi borcanul
şi-i sătul până la anul.

Anul lui Vanghele este
până mâine, ca-n poveste.
Căci în basmul diafan
ziua-i lungă cât un an.
iar cotoiul de temut
o s-o ia de la-nceput
cu furatul pe la oale
de rămâne of şi jale
în cămară la matale.

Nu-i dreptate-n lumea asta
căci Vanghele-i ca năpasta.
Jur că am să-I vin de hac
şi-am să-l prind cu mâţa-n sac!
Cum şi pe cocoş, copii
l-am prins cu… găinării !

*

Vin pe-o rută cunoscută
şi Dalmaţieni – o sută
şi-ncă unul, mai la urmă
care a scăpat din turmă.
Fiindcă-i mai plăpând ca ei

şi-i e foame, dragii mei.

Căci Cruela i-a ținut
prizonieri într-un ținut.
Şi-a pus doi tâlhari la pândă
blănurile să le vândă.
Dar întregul neam canin
i-a scăpat de-aşa un chin.

După ce-a umblat hai-hui
Pongo şi Perdita lui
ca să-şi caute cățeii
şi să-i apere, ca leii,
au văzut cum pragul trec
şi la fugă se întrec
nu doar zece cățeluşi
ci vreo o sută sunt acuşi,
mai precis, o sută unu.
Nici dac-ai să tragi cu tunu'
nu vor mai pleca de-acasă
căci mămica nu-I mai lasă
singuri nici măcar o clipă.

Iar stăpânul cu-a sa pipă
şi frumoasa gospodină
împreună o să-i țină,
şi-or deschide, dragii mei,
grădiniță de căței…

*

Nu ştiu, zău ce să mă fac
în tricou în dungi şi frac
vine Poppey Marinarul.
cică i-a sărit muştarul

tot mâncând atât spanac.
E puternic, n-are trac
şi-o să-i vină-acum de hac
foarte vechiului rival
un grăsan fără egal
cu o minte cât un bob
şi-o să-l facă Poppey zob.

Vine acum intempestiv
şi iubita lui, Olive,
slabă ca Pantera Roz
însă e frumoasă coz.
Se-nțeleg ca de minune
Poppey face tot ce-i spune,
ca să-i intre-n grații, el
azi e marinar model.

*

Latr-acum dulăul Pluto,
cică zgarda şi-a pierdut-o
fiindcă ieri l-a provocat
chiar Motanul Încălțat.

*

Hodoranca-tranca-flanca
e motanul, e motanca?
Parcă s-au trezit în rai
trai nineacă pe vătrai!

Sunt copii ce zgomot fac
într-un pod uitat de-un veac.

şi covoare şi pernuțe,
acareturi, mese vechi,
scaune, perechi, perechi,
şi din lăzi cu-ncuietori
o duzină de comori!

Două rochii de mirese
parcă-s de împărătese,
şifonate-ngălbenite
şi puțin mucegăite,
cu paiete, cu mărgele,
trene care-atârnă grele.
Bani de-aramă, gologani,
într-un pod uitat de ani.

Sunt conduri desperecheați
şi pantofi mai scâlciați
şi sandale, cizmulițe
pentru iepuri şi vulpițe.
A venit şi-a tot probat
chiar Motanul Descălțat.

*

Şoriceii din Chițcani
parcă sunt mai cotoşmani.
rod mai multă brânză-adică
sau amici sunt c-o pisică?

Sunt aşa că-s cărturari
rod de-a valma tomuri mari
cărți de snoave şi poveşti
cum altminteri să mai creşti?

Ba părinții vor încalte

să-i înscrie-n şcoli înalte.
Silitori nevoie mare
puştii rod dicționare.

Ba călătoresc pe hărți
într-o mie de-alte părți.
Cu atlase şi busole
trec şosele şi rigole.

Şi-au făcut bibliotecă
într-o veche discotecă
şi de-atuncea, să te ții!
chiar şi eu îi îndrăgii.

Şoricei cu bună stare
vor să aibă fiecare
diplome în buzunare.
Ba copiii lor s-ajungă
învățați cu bani în pungă
ori măcar comercianți
să câştige mii de sfanți.

Chiț a ros acum pe scară
diploma-universitară
a vestitului savant
Domnul Trompeş Elefant!

*

Într-o zi un şoricel
i-a furat un motocel
tors din ghemul cu poveşti
seara spuse sub fereşti
de sub nas lui Motănel.

Îl căra în văgăună
să îl roadă-o săptălună,
dând de-a dura cu lăbuța,
zgâriindu-l cu gheruța
motocelul cu pricina
i l-a ciugulit găina.

Jumătatea cea rămasă
nici n-o cară, nici n-o lasă.
Rozăcel de hotărât
să şi-o prindă el la gât.

Să se spună despre el :
Rozăcel cu motocel!
Pas de-l prinde dacă poți!
(neam de şmecheri şi de hoți!)

*

Ala-bala, alandala,
cine mi-a furat sandala
de-am rămas doar în cipici?
Ghici!
L-aş ghici, ghici-tu-l-aş
şi mi l-aş afla de naş
ca să-mi cumpere patine
când alunec pe ghețuş.

Ah, era un cățeluş.
are mai puțin de-un an
dar e tare năzdrăvan.
Cu puf moale-n ochi şi-n bot
Cățeluşul Roade-tot.

Fiindcă-i dau dinții de lapte
molfăie papuci cât şapte
şi sandale şi-un galoş
rătăcit de tata moş.
Ba dacă i-ar sta-n putere
creasta mândrului cocoş.

Până colții-or încolți
nici nu ştim a ne feri
de potaia rozătoare
care fără ajutoare
face multe stricăciuni
parc-ar fi un cârd de huni.

Ia mai stai nițel din ros
că-ți voi cumpăra un os,
un os mare şi gustos
căci aşa e sănătos.

*

Chiar dac-ai să mergi matale
cam o mie de ocale
n-ai să întâlneşti în cale
rozător aşa ca el.

Sperie, că-i şoricar
şoriceii din hambar
care nu vor de pisică
să mai aibă nici o frică.

Însă uite chichiriț
câinele mănânc-un Chiț.
Facă bine dumnealui
să-şi mai pună pofta-n cui!

Asta-i treabă pisicească,
cu dichis, vânătorească.
Mâța stă şi-o zi la pândă
blana lui Chiț-Chiț s-o vândă.

Ba şi-o noapte-ntunecată
stă pisica-nfometată
de priveghi la găurică
speriind pe Aurică

Şoricelul casei mele
ce ne-aduce doar belele.
Ce, e fleac la o adică
meseria de pisică?

*

Iată-i şi pe Chip şi Dale
cum apar şi pe e-maill.
Cine nu i-a îndrăgit
parcă n-a copilărit.

*

Licurici, licurici,
luminiță prin urzici,
ghem de fum cu ochii mici
cum te-ai rătăcit pe-aici?
Ai tu casă-n iarba deasă,
nu te plouă, blânda rouă?

Dragă licurici lunatec,
ochi de spuză şi jăratec,
hai cu mine pe coline,
fiindc-atunci când sunt cu tine
de-ntuneric nu-mi mai pasă!

Felinar de pădurar, haide, vino,
printre vii, pe cărarea care duce
înspre vechile uluce
ale casei părinteşti,
că te-oi lua să viețuieşti
chiar la mine în grădină,
mică floare de lumină!

Licurici, licurici,
hai în casă, trup de humă
şi la noapte iarăşi du-mă
în împărăția ierbii
unde ciutele şi cerbii
vin pe rând şi se adapă
la izvor cu vie apă.
Licurici, licurici,
luminiță prin urzici!

*

Ia priveşte ce mai peşti!
o scrumbie
şi-a pus bluză albăstrie,
dumnealui, dragonul mării
a cam dat de gustul sării.

Un lipan mai dolofan
e-n dispută cu un crap
şi-l goneşte-acum la trap
pentr-o coadă de plătică

nici prea mare, nici prea mică.

În tricou de marinar
zebra e un peşte rar.
Un căluț de mare, ah,
cu şalăul joacă şah.
Înotând ca o felină
o pisică balerină
se loveşte de un pici
peştele numit arici.

Ca un domn, bătrânul somn
brusc s-a hotărât să fie
cavaler cu o hamsie.
Ea timidă şi năucă
înghițită e… de-o ştiucă.

Stau stavrizii şi guvizii
pe un chei făcând pe ghizii.
Pleacă-ndată să se culce,
peştii cei de apă dulce,
cei de mare, sub vapoare
ies îndată la plimbare.

În oglindă, roşioara,
potrivind pălărioara,
se suceşte, se-nvârteşte.
tare-i bine să fii peşte!

*

S-a deschis în port o poartă
şi un circ pe lângă circă
iar copiii se mai mir' că
tocmai tortul n-are toartă!
Pe deasupra-I cer de ceară

şi-ntr-o baniță-i un ban.
fieru-i tare ca o fiară
iar o vană sună-n van.
        Fiindcă foca şi-a dat foc
        vara s-a albit de var,
        toca-toca bate-un toc
        para stă înfiptă-n par.

Marinarul sus, la pupă,
stă de cart cum scrie-n carte.
Lupul s-a uitat c-o lupă
tocmai pe planeta Marte.
stai o leacă, am un leac
pentru cord : să sari o coardă.
Credeți oare că-I un fleac
să pocneşti dintr-o petardă?

*

Domnul melc şi doamna melcă
fiecare-n casa lui
codobelc şi codobelcă
s-au gândit să crească pui.
Au destule dependințe,
balconaşe, hol, cămări
dar în unele privințe
-mi-a şoptit o albă floare –
locuința lor va fi
sigur neîncăpătoare
pentru când va fi să iasă
melcuşori din cochilie
să se joace
cu drăguții pui de broaşte
şi cornițele să-şi scoată
ca să-şi plimbe ochii roată
peste nuferii din baltă !

O rădaşcă duce-n taşcă
foarfeci – două
luminate
de bobițele de rouă
să croiască
din trei frunze de copac,
costumaş
unui greiere poznaş.

I-a cusut deja un crac
şi o mânecă subțire
din vreo şase-şapte fire
de sulcine.

Cu aşa croitoreasă
chiar şi mie îmi convine
să îmi cos
o rochiță mai aleasă.
Crezi că o să-mi vină bine?

*

Un nagâț pe nume Pit
tare e nefericit
fiindcă de vreo două zile
un băiat numit Vasile
l-a închis într-un hambar,
fără a avea habar
că frățiorii lui cei buni
vor zbura spre alte lumi.

De-atunci a rămas tăcut
buimăcit şi cam năuc

nevoit să-şi uite zborul
soarelui să-i ducă dorul.
Dragi copii, nagâțul Pit
tare e nefericit!

*

Cărăbuşul cărăuş
cară lemne pe-un urcuş.
Tocmai traverseaz-o punte
să-şi clădească, sus, pe munte,
o colibă pentru iarnă
fiindcă s-a pornit să cearnă
din văzduh o ploaie rece.
Prin primejdii multe trece.
ce povară, ce urcuş,
s-a făcut alunecuş.
Toamna s-a-ntrecut cu gluma
şi-a trimis solie – bruma.
Bate-un cui, cioc-boc şi iată
el acoperişul gată.
Uşa-nchide-ncet, încet
şi dă ultimul concert.
Obosit şi somnoros
lasă violina jos,
somnul iernii să-l răpună.
Noapte lungă,
Noapte bună!

*

Am de ieri un mic chiriaş
Țâr-Țârel, un greieraş.
Locuieşte în pridvor

şi țâr-țârâie de zor.
Nu mă pot nici odihni
dar nici scrie, nici citi.
Mi-a venit în gând să-l rog
să avem un dialog :
-Unde-ai învățat să cânți
cu atâta fantezie?
Sub ce-aripă ții arcuşul,
spune-mi, unde-i spiriduşul
ce-ți insufl-atâta har?
-Nu e greu, da-i foarte trist
să fii un cri-cri solist.
-Cri, i-am zis atunci încet
vrei să facem un duet?
-Țâr, țâr, țâr!
-La, la, la!
Împreună vom cânta
până ceilalți copii
or să-nvețe Cri-cri-cri!

*

Pe ecran în multe serii
se transmite "Tom şi Jerry".
Doi prieteni de pomină.
Comportarea e de vină.
Fel de fel de şotii fac
cu sau fără de pricină
cum să facă să îşi vină
unul altuia de hac.

Sunt, vă spun, nedespărțiți
şi la fel sunt de pățiți.
Şoricelul, să te bucuri
inventează multe trucuri
cu-ajutorul unor fluturi

pe motan să-l păcălească
şi-astfel să ne-nveselească.

Tom e veşnic tras pe sfoară
şi-i sătul de soartă-amară,
fiindcă el, un motănel,
e învins de-un şoricel.
Numai coadă şi mustăți
şi-asta-n foarte multe dăți.

De-şi găseşte-o altă casă
cade imediat în plasă,
căci şi-aici e urmărit
de un hoț cât un chibrit.
De aşa un irmilic
cu o blană de calic,
care nu-l slăbeşte, leac
încă de acum un veac.

Cât o să suporte, cât?
să-l înghită? Îi stă-n gât.
Dă să-l prindă, să-l înşface
şoarecul de cap îşi face.
Tom înghite-acuma chifla
Jerry iată-i dă cu tifla!

Ați văzut copii, vreodat'
şoarec mai neobrăzat?
Da-i simpatic şi v-o spui :
mă cam pierd de dragul lui
şi de-al său duşman motan
Tom cel leneş, dolofan.

Bravi precum sunt cavalerii
sunt simpatici, Tom şi Jerry.
Pe ecran numai ce-i văd
că dezlănțuie prăpăd.

râd în hohote cei mici
de Chiț-Chiț şi de pisici!

*

Toate-aceste personaje
din trucaje, din placaje,
din peliculele vechi
nu au nici acum perechi.
Iată-I c-au venit aici
să le spună la pitici
câteva-ntâmplări hazlii
pun pariu că nu le ştii.

Haideți să îi ascultăm
şi aminte să luăm
căci povestea ne învață
o povață îndrăzneață.
fără-această feerie
n-am avea copilărie
şi săraci noi ne-am trezi
neavând ce povesti.

*

Vă propun, copiii mei
să ne amintim de ei
când ni se va face dor
de-un erou nemuritor
ce ne-a dat pe săturate
clipe bune, adevărate.
Iepuri, mâțe şi cățel
noi ne-am veselit cu ei.
Ba primeam câte-un perdaf

prin pelicula cu praf.
Doar acestea-au mai rămas
şi o spun cu dor în glas :
prăfuite, filme vechi
rolele-s perechi-perechi
de celuloid uzat
cinema de altădat'.
Ochii inimii privesc
şi aşa le retrăiesc.

*

Uneori ei dau năvală
chiar la mine-aici, pe coală.
nu pot să le stăpânesc
fiindcă tot se hârjonesc.

Parc-ar fi la Diesney-Land
vor să facă-un happy-end.
Şi oricărei povestiri
i-aduc îmbunătățiri.
După poftă, după plac.

Uite, nu mai pot să tac
dacă nu se lecuiesc
astăzi ei mă povestesc
la străini şi cunoscuți
astfel devenind plăcuți.

Însă eu cu ce m-aleg?
nici măcar c-un film întreg?
Nici măcar c-o povestire
care-i simbol de iubire?

Pentru-aplauze şi-ovații
apelez la animații.

şi-o să-i pun pe loc repaus
şi pe Donald şi pe Mouse
iar apoi, să cânte-n stal
şi cupletul muzical :

DONALD ŞI MICKEY

(cântă)

Donald şi cu Mickey acum
fără mască ori costum
au venit să vă distreze
şi să vă moralizeze.

Doi artişti de cinema
iscusiți de-naltă clasă
să poftească cineva
să mai spună că nu-i pasă!

Personaje îndrăgite
de copii şi de adulți
vor să facă auzite
ceea ce ştiu mulți,
dar se fac că nu pricep
fiindcă le convine
să danseze-ntr-una step
tot la fel de bine.
Să trăiască dinadins
pe spinarea altui ins,
şi încearcă, bată-i focul
să forțeze-un pic norocul.

Să tot vezi şi să nu crezi
cum să nu te alarmezi

când atâtea pocinoage
capul face, capul trage,
Lăcomie, lenevie
mofturi, hazuri, cât se poate
de când lumea sunt, se ştie
le veți auzi pe toate.

DONALD : (vorbit)

Eu sunt Donald, sunt rățoiul,
şi-am venit cu măturoiul
vreau acum neapărat
ca să fac curat.
Mac, mac, mac,
nu pot să tac.
Walt Diesney m-a-nvățat să spun
pe şleau ce nu e bun!

MICKEY : (vorbit)

Eu sunt Mickey, şoricelul
şi-am venit cu clopoțelul
parcă cine poate şti
doar aşa vă voi trezi!
Chiț, chiț, chiț şi chiț, chiț, chiț,
o să dați într-un sughiț
şi rămâne-veți c-un tic
de-o să auziți ce zic.

DONALD : Pofticioşi dar mofturici
prichindeii ăştia mici.
Nu e chip să-I mulțumeşti
în vreun fel să-I potoleşti.
-Vreau lăptic, ba vreau bomboane!
-Nu pot să mănânc banane!
-Supa, ciorba, nici că-mi plac!
-Ce să-ți dau şi ce să-ți fac?

îi întreabă-atunci mămica.
-Ciocolată sau nimica.
-Vrei un măr sau o gutuie?
-Nu vrei să mănânci, duduie?

Vine-n mână cu ibricu'
şugubățul de bunicu'.
-Leacuri am la fiecare
pentru pofta de mâncare.
Ia dă-mi buno, lingurița.
să-mi deschizi mata gurița
şi-ai să vezi cum pofta-ți creşte
cu untura de la peşte.
-Nu, tăicuță, nu-I nevoie,
eu mănânc de bunăvoie.
Mi-e o foame ca de lup.
vreau budincă, un calup,
supă, morcov ras, ardei,
musaca şi tăiței.
Ba mai cer şi supliment
fără nici un stimulent.

Mac, mac, mac…

MICKEY (vorbit) :

Murdărelul de Harap
plânge la spălat pe cap.
Când mămica-n îmbăiază
el urgent se alarmează :
-Nu vreau spumă nici un pic,
toarnă-mi apă din ibric!
Apa asta-i cam zăludă,
o fi bună dar e udă!
Ba e rece, ba-i fierbinte,
ba că-l supără un dinte.
Ba că-l ustură un ochi

sau se teme de deochi.
El se smiorcăie peltic :
-Nu mai vreau nimic, nimic!
Pastă, piepten, periuță,
inutile-s pentru Guță.
Vrea să se albească, cică,
doar cu coada de pisică!…

Chiț, chiț, chiț…

DONALD :

Alintat precum e dânsul
nu există, dragi copii;
din te miri ce, nici nu ştii,
imediat l-apucă plânsul.
Se trânteşte pe podele
din picioare tropăind,
pare pus pe cazne grele
precum caii fornăind.
E destul să spună : Vreau!
şi-n picioare-s toți din casă.
Uită să mai zică miau!
chiar pisica mofturoasă.
Şi se-ntrec să-I împlinească
orice moft şi orice naz
ca să nu se-mbolnăvească
băiețelul de necaz.

Într-o zi s-au sfătuit
care, cum să-l lecuiască.
L-au lăsat aşa trântit
ca să vadă c-a greşit.

Singurel atunci, băiatul
a-nțeles că-i de prisos
şi lipsită de folos

joaca lui copilărească…

Mac, mac, mac…

MICKEY : Cic-a fost odată unul
botezat chiar Căpcăunul.
Un hapsând şi-un uricios
la mâncare pofticios.
Toată viața lăcomise
şi deodată, pare-mi-se
într-atât se îngrăşase
c-atârna cât alții șase.

Nici nu se urnea din loc,
un butoi, un poloboc.
Când la casă da ocolul
se dădea de-a rostogolul.
Fiindcă îi crescuse guşă
nu mai încăpea pe uşă.

Cât era de grăsuliu
el se văita-n pustiu :
parcă mi-e într-una foame
de-aş mânca şi acre poame!

Lacom hăpăia o halcă
mestecând flămând din falcă.
Şi fiind hapsân, vezi bine,
se ferea chiar şi de sine
să nu-şi fure dumicatul.
Dar se vede-aşa e datul,
s-o pățească, nu mă mir.
Când mânca mai abitir
ghiftuindu-se-ntr-atât
i-a rămas deodată-n gât
încăpând abia în gură

coşcogea înghițitură.

Fără multă vorbărie,
propria sa lăcomie
ce-l dusese în ispită
l-a pierdut într-o clipită.

Sunteți oare lăcomei,
pofticioşi, copiii mei?
Luați aminte, de veți fi
şi voi astfel veți păți.

Chiț, chiț, chiț…

DONALD : Ce uşor e să fii mare
printre mici viețuitoare!
Chiar dacă tu eşti voinică
nu strivi nici o furnică,
ori un negru gândăcel.
e un sufletel şi el.

Cum poți prinde-un greieeraş
şi să-l chinui ca un laş?
Se-nțelege de la sine
că depinde doar de tine
viața lui de-aci-nainte.
Fii te rog frumos, cuminte.

Mi se pare scandalos
să devii răutăcios
câte-un fluturaş să prinzi
şi-aripioara să-i desprinzi.
Şi-ți mai spun că nu-I frumos
să fii rău şi nemilos
c-orişicare gâză-adică
fie mare, fie mică.

flutur, licurici, albină
fiindcă nu au nici o vină.

Dar dacă la rândul tău
eşti lovit de-un nătărău
mai puternic, mai robust,
căruia îi pare just
ca puterile să-şi pună
fără nimeni să se-opună.
Ce-ai putea atunci să zici?
Eu atât am vrut să-ți spun :
nu-i mai bine să fii bun?

Mac, mac, mac…

MICKEY : Câtă neorânduială,
ce deranj, fără sfială
toate lucrurile lui
să se plângă-ar vrea, dar cui?
Ghetele-s pe noptieră
cu noroi din altă eră.
O batistă cam murdară
iat-a poposit pe scară.

Hainele întruna-ți cer :
-Vrem să stăm în şifonier
pe un umeraş, frumos,
nu pe scaun sau pe jos!
Ursulețul de sub pat,
a căzut acolo lat
şi cum nimeni nu-l ridică
strigă iepurelui Rică,
scărmănat şi tăvălit,
de pisică hărtănit
stând supă calorifer :
-Dă-mi, te rog un somnifer!
şi înghite iute hapul

fiindcă tare-l doare capul
din pricina, am aflat,
unui puşti dezordonat.

-Ce e de făcut cu el?
ia să-l judecăm niţel.
Unde-ai pomenit, copile,
să arunci din pat cu bile,
pe sub masă cu păpuşi,
cu ciorapi pe după uşi?

Sau văzut-ai tu vreodată
pe vreun băieţel sau fată
care nu şi-a îngrijit
camera de locuit,
ordinea ce nu menţine?
Ce ruşine, ce ruşine!

Nu mai eşti de-acuma mic,
dimpotrivă, eşti voinic.
Vrem de-acum neapărat
să devii mai ordonat.
Demostrează-ne că poţi
să întreci copiii toţi!

Chiţ, chiţ, chiţ…

(Cei doi ies din scenă, cântând fiecare refrenul său).

Dacă-acestea v-au plăcut
o s-o luăm de la-nceput
cu-aventuri şi întâmplări
întâmplate-n nouă zări.
Nouăşnouă de hotare
şi la munte şi la mare.

o s-o iau acum la pas
vă sărut şi bun rămas!

SFÂRŞIT